

Anmodning om differensiert gjenåpning av idretten

Et underlag med formål å vise og utdype sentrale aspekt knyttet til hvordan en gradvis gjenåpning av idretten er mulig.

Hva er saken?

21 særforbund signerte 19.januar et brev til NIF med anmodning om at det jobbes for å få til en differensiert gjenåpning.¹ Bakgrunnen for henvendelsen er at de 21 særforbundene er bekymret for at den stadig økende inaktiviteten under pandemien vil kunne ha langvarige konsekvenser for folkehelsen, folks psykiske helse i tillegg til en nedbygging av frivilligheten, og flukt av medlemmer i idretten.

Særforbundene bak initiativet ønsker å bidra til at det skapes mest mulig aktivitet innenfor rammene av ansvarlig smittevern. Dette kan gjøres ved at idretten, i dialog med sentrale myndigheter, igangsetter en gjenåpning basert på en vurdering av hvilke idretter som kan gjennomføres på en trygg måte. Det må også tas hensyn til at det er ulikt smittetrykk fra kommune til kommune.

Idretten viste våren og sommeren 2020 at vi er i stand til å gjennomføre en gradvis gjenåpning på en ansvarlig måte. Hvert særforbund i norsk idrett har egne koronavettregler basert på [Smittevernveilederen for idrett](#), og hele norsk idrett har vist at det er mulig med både gradvis gjenåpning og hurtig nedstengning dersom det er lokale eller nasjonale forhold som gjør det nødvendig.

Hva menes med en differensiert gjenåpning av idretten?

I denne sammenhengen vises det til en gjenåpning som bygger på idrettenes ulikheter og smittesituasjonen i hver enkelt kommune. I denne sammenhengen snakker vi om alle aldersgrupper i ikke-kontakt-idretter, også innendørs, der avstand kan opprettholdes og smittevernregler kan følges. Aktivitetene skal tilrettelegges slik at de i minst mulig grad bidrar til mobilitet på tvers av større områder/regioner.

Samtlige særforbund er innforstått med risikoen ved bruk av kollektiv og mobilitet på tvers av klubber. Ved en differensiert gjenåpning vil vi understreke betydningen av at utøvere følger de retningslinjene som blir gitt, og i tillegg unngår eller avstår fra offentlig kommunikasjon så langt det er praktisk mulig, og i henhold til nasjonale retningslinjer. Vi vil også fremme viktigheten av at de aktive forholder seg til eget senter/klubb/idrettslag i perioder der det er nødvendig. Dette mener vi er gode tiltak for å redusere spredning og skulle det oppstå smitte, vil smittesporing og tiltak lettere kunne i igangsettes.

Anmodningen om differensiert gjenåpning hviler på disse virkemidlene:

1. Ved å differensiere mellom idrettenes egenart og forutsetninger for å ivareta smittevernet. Dette bør være sentralt i vurderingen av hvilke aktiviteter som kan igangsettes.
2. Ved å la lokale myndigheter beslutte hvorvidt det er forsvarlig med gjennomføring av aktivitet, basert på vurdering av smittetrykket i det aktuelle området.

3. Ved å oppfordre til tett dialog mellom lokale myndigheter og de lokale idrettsleddene, slik at idrettsaktiviteten raskt kan tilpasses smittesituasjonen i det aktuelle området.
4. Ved å utnytte idrettens raske responstid. Nedstengningen av all innendørsaktivitet de siste månedene i Stor-Oslo, og i hele landet fra 3. januar, viste hvor effektivt idretten kan respondere, uten behov for lange formelle prosesser knyttet til forskrifter.
5. Ved å åpne for innendørs aktivitet, også for voksne, dersom idretten setter forsvarlige og restriktive grenser for antall personer, avstand, tid og kontakttreduserende tiltak. Egne smittevernsansvarlige vil sikre at tiltakene gjennomføres i praksis.
6. Ved å skape like forutsetninger for å organisere aktivitet for både kommersielle og ideelle aktører, slik at også de som ikke finner seg til rette i det kommersielle tilbudet kan være i aktivitet.

Hva er problemet med dagens løsning?

Situasjonen i dag er at det i flere måneder i stor-Oslo, og siden 3. januar i hele landet, i praksis har vært et totalforbud mot organisert innendørsaktivitet i regi av idretten. Dette er regulert gjennom nasjonale anbefalinger, som norsk idrett har valgt å etterkomme i dialog med sentrale myndigheter.

De nasjonale anbefalingene åpner for utendørsaktivitet for voksne dersom aktiviteten kan gjennomføres på en smittevernsfaglig måte og at det er mulig å holde god avstand. Situasjonen er derimot slik at svært mange kommuner har vedtatt lokale tiltak som i praksis medfører at også utendørsaktiviteten for voksne i idretten er nedstengt.

I sum resulterer dette i en situasjon hvor en stor andel av den voksne befolkningen ikke har muligheten til å være fysisk aktive i regi av idretten. Konsekvensene av dette er som beskrevet under:

1 - Konsekvenser for folkehelsen

Mange voksne er flinke til å tilpasse aktivitetsvanene sine slik at de hele tiden justeres etter lokalt smittetrykk og er innrettet etter det aktivitetstilbudet som er åpent i nærmiljøet. Er det forbud mot innendørsaktivitet, så trener de utendørs. Dersom idretten er nedstengt, så søker de mot treningssentrene der hvor de er åpne.

Dessverre gjelder dette bare en liten del av den voksne befolkningen. De som fra før har vært relativt aktive, og som trenger lite tilrettelegging. De voksne som er minst aktive, som er avhengig av sosial støtte og aktiv tilrettelegging, de står nå i stor grad helt uten tilbud.

Dette vil ha negativ effekt for aktivitetsnivået i befolkningen, både på kort og lang sikt. Så lenge det er smittevernfaglig forsvarlig, så mener vi at den voksne befolkningen også må få utøve idretten sin.

2 – Medlemsflukt som konsekvens i norsk idrett

Store deler av norsk idrett har vært nedstengt i snart et år. Mange voksne i breddeidretten har ikke hatt anledning til å drive med idretten sin siden 13. mars 2020.

En rekke idrettslag ytrer bekymring for frafall og medlemsflukt. Det er lett å se for seg en situasjon hvor denne utviklingen eskalerer etter hvert som tiden går uten at breddeidretten for voksne får starte opp igjen. Hvorfor betale medlemskontingent eller treningsavgift når en ikke får trene? Eller drive med konkurranse?

Det er også grunn til å stille seg spørsmålet om hvor sannsynlig det er at folk vender tilbake igjen til sin idrett etter mer enn et år borte? Nye vaner har blitt etablert, det gamle klubbmiljøet er ikke lenger det samme, og mer enn et år uten aktivitet har gjort noe med egne mestringsforventninger.

Norsk idrett har en enorm jobb å gjøre for å vinne medlemmene sine tilbake, og oppgaven blir vanskeligere for hver uke som går.

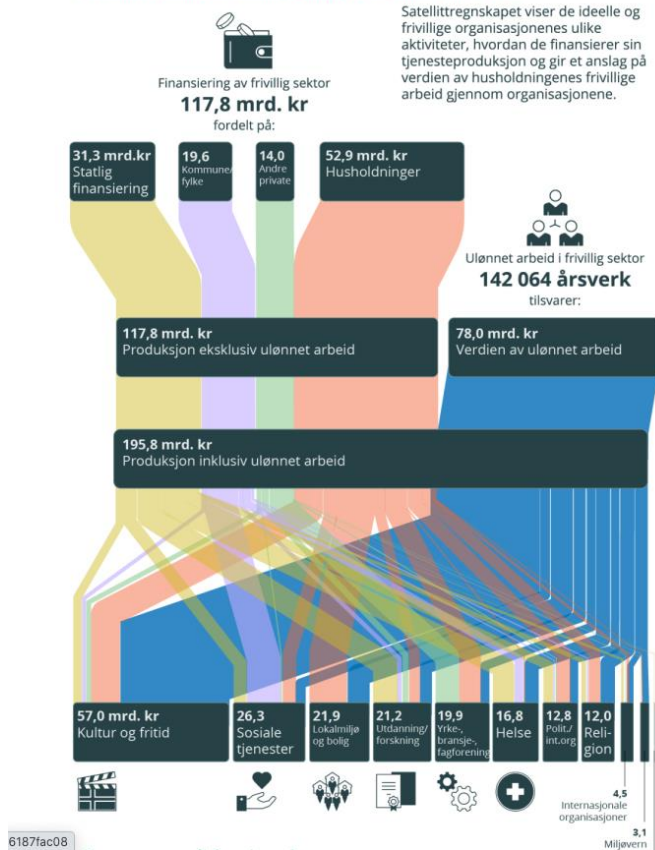
3 - Nedbygging av frivilligheten

Idretten er bygd opp rundt frivillighet. De frivillige er de som tilrettelegger og bidrar mest økonomisk (indirekte) mot finansieringen av norsk idrett. Skulle vi få et frafall i denne gruppen har det store konsekvenser for idrettslag/klubber. For denne gruppen er fraværet av sosiale møteplasser og aktivitet alvorlig i seg selv. Men det har en enorm betydning for barn og ungdom. De frivillige voksne er limet og de som sørger for gratisressurser til idretten. Et frafall i denne gruppen kan ikke kompenseres gjennom statlige tilskudd eller markedsinntekter. Frivillighetsregnskapet sier sitt om den sakenⁱⁱ.

Hovedtall - Ideelle og frivillige organisasjoner			
	2016	2017	2018
Produksjon ekskl. ulønnet arbeid (mill. kr)	110 874	115 443	117 844
Bruttoprodukt ekskl. ulønnet arbeid (mill. kr)	56 974	60 588	61 526
Årsverk (lønnstakere)	90 893	91 561	89 161
Andel av BNP			
Bruttoprodukt ekskl. ulønnet arbeid som andel av BNP. Prosent	1,8	1,8	1,7
Bruttoprodukt ekskl. ulønnet arbeid som andel av BNP Fastlands-Norge. Prosent	2,1	2,2	2,1
Årsverk (lønnstakere) som andel av årsverk i alt for Norge. Prosent	3,9	3,9	3,7
Inntektskilder for ideelle og frivillige organisasjoner			
Stat. Andel av total finansiering. Prosent	27,4	28,1	26,6
Kommuner og fylkeskommuner. Andel av total finansiering. Prosent	16,0	15,8	16,7
Husholdninger. Andel av total finansiering. Prosent	43,8	43,8	44,9
Andre finansieringskilder. Andel av total finansiering. Prosent	12,8	12,4	11,9

Tabellen viser utdrag fra SSB sitt frivillighetsregnskap "Satelittregnskap for ideelle og frivillige organisasjoner" 17.11.2020.

Satellittregnskap for ideelle og frivillige organisasjoner. 2018

SSB sier på sine nettsider at det er 35 000 ulønnede årsverk i idretten. Det tilsvarer om lag 46,5 milliarder kroner. En nedgang i frivilligheten vil direkte påvirke antall tilgjengelige årsverk. Vi har allerede registrert at denne arbeidskraften reduseres. Pandemien kan ytterligere forsterke nedgangen og “verdiskapningen” for idretten.

Et frafall i frivilligheten er en alvorlig konsekvens for den organiserte idretten. Derfor må vi sette inn målrettede tiltak for å ivareta frivilligheten i idretten.

4 - Økonomiske konsekvenser for norsk idrett

Idretten har vært helt avhengig av den økonomiske støtten som myndighetene har bistått med gjennom ulike refusjonsordninger. Det er vi selvsagt takknemlige for, men det dekker på langt nær de reelle innteksttapene. Pandemikonsekvensen for idretten på sikt er foreløpig ikke avdekket, men det vil ikke overraske noen om vi vil få en redusert økonomi og nedgang i medlemstall. Vi håper på det beste, men må være forberedt på de verste.

Både klubbdrift og anlegg finansieres gjennom ulike ordninger for utleie, kursvirksomhet, kiosksalg, turneringer, aktivitetsskoler, arrangementer av ulike størrelser, osv. Noen finansierer også driften gjennom å tilby ulike aktivitetstilbud i konkurranse med kommersielle aktører. Med de restriksjonene som foreligger for denne gruppen i dag, så opplever vi at det er uheldig “konkurransevridning” der den frivillige organiserte idretten kan stå ovenfor tap av medlemmer og som en følge av det, en sterkt redusert økonomi i forhold til “konkurrenter”.

Men det er flere som også kommer dårlig ut. Mange idrettslag/klubber eier og drifter anleggene sine selv. For dem er det ekstra prekært å få satt i gang aktivitet. Aktiviteten finansierer driften og eksistensen til anleggene. I ytterste konsekvens vil vi se

idrettslag/klubber som ikke vil klare å beholde anlegg. Kompensasjonsordningene har bidratt positivt, men dekker på langt nær inntektsbortfallet.

Mange mindre klubber har få kommersielle inntekter, og drives primært gjennom medlemskontingenter og treningsavgifter, samt tilskudd per medlemskap. Frafall fra idretten vil dermed også få økonomiske konsekvenser. Flere mindre særforbund, som for eksempel Fekteforbundet drives dessuten primært av tilskudd som beregnes utfra antall aktive medlemskap i klubbene. Frafall vil dermed også påvirke arbeidet som gjøres på forbundsnivå for å bistå klubbene. Dette kan lett bli en «ond spiral» som kan gå utover de mindre idrettene som er organisert i Norges Idrettsforbund, både med tanke på anseelsen, utøvelsen og kvaliteten på idretten.

Godt over halvparten av medlemmene¹ i norsk idrett er voksne, som unektelig er det mest berørte segmentet. Vi vet at voksne har størst tilpasningsevne. Allikevel vil nok mange oppleve redusert livskvaliteten som følge av inaktivitet og mangel på sosiale møteplasser som idretten tilrettelegger for. Voksenaktivitet er for veldig mange idretter med på å subsidiere lavere pris for barne- og ungdomsidretten. Ofte er aktivitetskostnaden høyere for dette segmentet. Medlemskap er ofte dobbelt så dyrt. Skulle konsekvensen av den lange nedstengningen føre til frafall av voksne, vil dette medføre et betydelig inntektstap for idrettslag/klubber.

Overnevnte utfordringer er allerede en realitet for mange, men vil slå inn for fullt når samfunnet og idretten går tilbake til normalen. Den lange nedstengningen av den organiserte idretten, vil ha stor betydning for hvilke tilbud idretten vil kunne tilby når samfunnet igjen åpner opp.

5 - Konkurransesvridning som et resultat av at politiske prioriteringer trumfer hensynet til smittevern

Treningssentre får holde åpent i store deler av landet, mens organisert aktivitet i regi av idretten er nedstengt. Dette gjelder også ulike aktiviteter og gruppetreningstilbud som er tilsvarende det treningssenterbransjen tilbyr.

I noen kontekster blir resultatet absurd. Mens treningssentrene kan ha gruppetimer, kan ikke idrettens aktører gjøre det samme. I Bodø innebærer dette at instruktører, som vanligvis har timer både for Sats Elixia og Nordland Bedriftsidrettskrets, har kunnet gjennomføre i de samme lokalene for Sats Elixia, men ikke for Bedriftsidretten. Dette gjelder også gruppetimer hos Friskis og Svettis. Dette er et eksempel på et uheldig, og lite ønskelig konsekvens av regelverket.

I noen klatrehaller der organisert klatring for voksne med trener *ikke* er lov, har der de samme personene klatret uorganisert. Ved fravær av en trener og dermed en smittevernsansvarlig, vil

1

<https://www.idrettsforbundet.no/contentassets/9f94ba79767846d9a67d1a56f4054dc2/202010-01-nokkeltallsrapport-2019.pdf>

smittevern i mindre grad være ivaretatt. Altså kan organisert aktivitet i flere tilfeller være å foretrekke fra et smittevernhensyn.

I Bergen Tidende ble det nylig satt fokus på forskjellsbehandlingen hvor det vises til at treningssentrene kan ha gruppetimer, mens idrettslagene ikke har lov. I artikkelen svarer avdelingsdirektør Jakob Linhave i Helsedirektoratet *at dette er et tilfelle der man ivaretar næringsinteresser og arbeidsplasser*. Det er altså ikke bare et spørsmål om smittevern?

La oss samtidig få modifisere inntrykket av at idretten er helideell. Eksempelvis eier og drifter tennisklubber anleggene sine selv. Det setter disse klubbene i en næringsposisjon til tross for at den er frivillig organisert. Mye tyder også på at den organiserte idretten gjennom NIF stadig får flere personer som mottar vederlag/lønn. frivillige idretten er også blitt en betydelig arbeidsgiver, som også bør hensyntas.

Idretten har i en lengre periode stått i bresjen for at idrett skal bli billigere og dermed mer tilgjengelig for flere. Vi omtaler dette som “prislappen”. Kommersielle aktører lever av å skape verdier og realiserbare gevinster for eiere. Den organiserte idretten ønsker å skape fornøyde medlemmer som fornyer sin interesse og bidrar til utvikling og økonomisk balanse. Når kommersielle aktører tillates å opprettholde aktivitet og den organiserte idretten må redusere aktivitet så oppleves dette konkurransestridig og ikke begrunnet mht smittevern. At kommersielle aktører skal være dyktigere på nettopp dette, vil nok alle i den organiserte idretten bestride. Da er det hensynet til næringsinteresser som veier tyngre enn verdiene som skapes i det ulønnede frivillige arbeidet.

Utdypning av de ulike virkemidlene nevnt ovenfor

Ved å differensiere mellom idrettenes egenart og forutsetninger for å ivareta smittevernet. Dette bør være sentralt i vurderingen av hvilke aktiviteter som kan igangsettes.

- Dette er kanskje det mest sentrale leddet i gjenåpningen da dette ville åpne for et bredere aktivitetstilbud samtidig som smittevernet blir ivaretatt.
- Fysisk avstand, mengden kontakt og anleggenes størrelse er elementer som spiller inn på hvorvidt smittevernregler kan etterfølges.
- Mens kontaktidretter i liten grad kan etterkomme smittevernregler, har flere ikke-kontaktidretter stor mulighet for å etterleve disse. Eksempelvis spilles tennis på en spill-flate på om lag 600m². To meter blir i dette tilfelle mer enn enkelt å overholde.
- Listen er lang over idretter som kan gjennomføres med god avstand og i henhold til reglene. Blant annet i idrettene badminton, biljard, boccia, bordtennis, bowling, bueskyting, curling, fekting, Friskis og svettis, klatring, petanque, skyting, squash, styrkeløft, tennis, teppecurling samt typiske bedriftsidrettsaktiviteter med flere, utøves av svært få personer på banen eller arenaen samtidig. Det er avstand mellom deltakerne i alle deler av treningsgjennomføringen. I en forhåpentligvis nært forestående gjenåpning bør dette være logisk å hensynta for å differensiere.

- Det er altså tydelig at alle idretter ikke kan skjæres under en kam og at vi har alt å vinne på å kunne differensiere per idrettsgren.
- Mange idretter og grener kan med enkle tiltak få til aktivitet innenfor forsvarlig smittevern. Som eksempel: For Norges Danseforbund er det særdeles viktig å få en åpning for én fast dansepartner. Denne personen omgås med danseren mer enn personer fra samme husstand og er gjerne en kjæreste. Slik regelverket er i dag er det urimelig at de ikke kan få lov til å danse sammen.

Ved å la lokale myndigheter beslutte hvorvidt det er forsvarlig med gjennomføring av aktivitet, basert på vurdering av smittetrykket i det aktuelle området.

- Det er ulikt smittetrykk, som gir mulighet for et mer aktivitet der det er lite eller ikke-eksisterende smitte

Ved å oppfordre til tett dialog mellom lokale myndigheter og lokale idrettsledd slik at idrettsaktiviteten raskt kan tilpasses smittesituasjonen i det aktuelle området.

- Spisskompetanse om de ulike idrettene hos kretser, idrettsråd og klubber kan bistå myndigheters arbeid med å ivareta smittevernet
- Gjenåpningen våren 2020 har vist at idrettens evne til tilpasning og etterlevelse av gjeldende regler er upåklagelig.
- Data fra gjenåpningen våren 2020 viser tilnærmet null smitte i forbindelse med idrettsaktiviteten på tvers av en rekke ikke-kontaktidretter. Disse erfaringene bør veie tungt inn i en gjenåpningsprosess.
- Myndighetene må gi en tilstrekkelig begrunnelse for vedtak, så man får bredere oppslutning om smittevernreglene og eventuelle nedstenginger. Et eksempel i så henseende er Norges Skøyteforbund, som første uken i februar stiller seg uforstående til tiltak som rammet det de opplevde var et bredere antall utøvere enn nødvendig. “Norges Skøyteforbund henstiller derfor innstendig om at man FHI gjør en spesifisering i vedtaket som gjør at det åpnes for trening for idretter der det ikke er nærkontakt og det ikke har vært noen form for smitte.” hele brevet kan leses her: <https://www.skoyteforbundet.no/siteassets/bilder-nyheter/stengte-ishaller-i-ring-1-kommunene-.pdf>

Ved å utnytte idrettens raske responstid. Nedstengningen av all innendørsaktivitet i landet fra 3. januar viste hvor effektivt idretten kan respondere, uten behov for lange formelle prosesser knyttet til forskrifter.

- Idretten har vist rask responsevne.
- Eksempel fra tennis på en prosess som innebar nedstenging, massetesting og forsvarlig håndtering av en situasjon: To medlemmer i en tennisklubb fikk påvist korona. Begge meldte direkte til klubbledelsen. Ledelsen stengte hallen og satte i gang en iherdig Facebook-kampanje ut mot alle medlemmer om å gå å teste seg. All dialog gikk hånd i hånd med kommuneoverlege. Den påfølgende dagen testet nær 170 medlemmer seg. Hallen kunne åpne igjen etter 10 dager nedstenging som ble initiert av klubb i samarbeid med kommuneoverlegen.

Ved å åpne for innendørs aktivitet, også for voksne, dersom idretten setter forsvarlige og restriktive grenser for antall personer, avstand, tid og kontaktreduserende tiltak. Egne smittevernsansvarlige vil sikre at tiltakene gjennomføres i praksis.

- I flere innendørs idretter er det enkelt å opprettholde avstand, så premissene for å tillate aktivitet, også for voksne, utendørs og i kommersielle treningssenter, bør også gjelde for innendørs idrettsarenaer.

- I mange tilfeller har klubber administrative ressurser som kan ivareta oppfølging av smittevernet.
- Det enorme frivillige apparatet til norsk idrett ønsker også å bidra for at en gjenåpning kan finne sted. Et eksempel var da Oslo Bedriftsidrettskrets gjenåpnet Volleyballserien våren 2020. Lagene ble ført inn gjennom to ulike innganger og ble fulgt opp nøye av det frivillige apparatet.

Ved å skape like forutsetninger for å organisere aktivitet for både kommersielle og ideelle aktører, slik at også de som ikke finner seg til rette i det kommersielle tilbudet kan være i aktivitet.

- Konkurransesvridningen til fordel for kommersielle aktører er en konsekvens av dagens ordning.

Disse 21 særforbundene stiller seg bak dette underlaget:

Norges Bordtennisforbund
 Norges Bowlingforbund
 Norges Fekteforbund
 Norges Bueskytterforbund
 Norges Styrkeløftforbund
 Norges Fleridrettsforbund
 Norges Studentidrettsforbund
 Norges Curlingforbund
 Norges Klatreforbund
 Norges Functional Fitnessforbund
 Norges Dykkeforbund
 Norges Biljardforbund
 Norges Castingforbund
 Danseforbundet
 Norges Badmintonforbund
 Norges Volleyballforbund
 Norges Skytterforbund
 Norges Tennisforbund
 Norges Bedriftsidrettsforbund
 Norges Squashforbund

Differensiert gjenåpning av organisert ungdom-, og voksenidrett
og treningsarenaer

Brev til NIF

21.01.2021

I de nye retningslinjene åpner idretten gradvis opp. Dette er i seg selv fornuftig og gir etterlengtede muligheter for alle idretter. Likevel er det dessverre slik at de nye retningslinjene ikke differensierer mellom idretter, og treffer derfor unødvendig hardt på dem som kan og vil organisere aktivitet på trygg måte. I tillegg oppleves det som problematisk at idretten forskjellsbehandles i forhold til kommersielle aktører som fortsatt får drive aktivitet for voksne.

Dette skaper potensielt dramatiske konsekvenser med tanke på frafall for idrettene som i praksis kunne holdt åpent, med avstand, innenfor forsvarlige antallsbegrensninger og i tråd med alle nasjonale og regionale regler. Nedstengingen vi nå opplever har selvsagt også stor påvirkning på folkehelsen og aktivitetsnivået i befolkningen. Særforbundene som har signert denne uttalelsen organiserer i stor grad medlemmer over 20 år. Våre idretter er deres møteplass hvor de opplever fellesskap og inkludering. Det er de frattatt med de følger det får for tilhørighet og følelse av ensomhet.

Idrettsutøvelsen er deres foretrukne aktivitetsform. Utøverne er frattatt muligheten til å utøve denne, med de konsekvenser det har for folkehelsen og det generelle aktivitetsnivået. Når vi basert på vårens differensierte gjenåpning kan vise til svært lav smitteutvikling i våre idrettsaktiviteter oppleves det vanskelig at den trygge aktiviteten vi kan tilby ikke får holde åpent i dag.

I forbindelse med nedstengingen våren 2020 innførte myndighetene en gradvis og differensiert gjenåpning av idretten basert på logiske og rasjonelle argumenter om avstand, tid, antall personer på samme aktivitetsflate og mulighet til å følge opp etterlevelsen av nasjonale retningslinjer og idrettens koronavettregler. Vi ønsker en tilsvarende og snarlig gjenåpning av våre idretter.

Vi ønsker at NIF signerer dette innspillet sammen med særforbundene videreformidler dem i møte med KUD for å sikre gjenåpning av idretten tilsvarende det vi fikk til i vår. Representanter fra våre særforbund stiller gjerne opp i et slikt møte.

Argumenter/Innspill:

- Idretter som utøves på arenaer som sikrer god avstand mellom utøverne, også innendørs må kunne gjenåpnes med svært lav smitterisiko.
- Idretter der utøvere i ingen, eller svært begrenset grad er i nærhet av hverandre over tid må tillates når smittetrykket i lokalmiljøet er på forsvarlig nivå.

- Organisert innendørs idrettsaktivitet i regi av idrettslag, kretser, forbund og organisasjoner for voksne må ikke få større begrensninger enn gjennomføring av gruppetreningstimer eller aktivitet på kommersielle treningssentre i samme kommune/region.
- Restriksjonene som er innført forskjellsbehandler med det resultat at aktivitet i regi av organisasjonsledd i idrettsorganisasjonen er stengt, mens tilsvarende aktiviteter i regi av kommersielle treningssentre er åpne. Dette er både konkurransevidende og kan få uheldige konsekvenser for den organiserte idretten.
- Organiserte idrettsaktiviteter er langt enklere å gjennomføre med kontroll og lavere risiko for smitte, enn ikke-organiserte aktiviteter, fordi arrangøren kan ha kontroll på, og følge opp antall, avstand og tidsbegrensninger som er nødvendige for å ivareta denne sikkerheten.
- Det må være mulig å tillate idrettsaktivitet innendørs også for voksne dersom idretten selv setter forsvarlige og restriktive grenser for antall personer, avstand, tid og kontaktreduserende samt håndhever dem
- Blant annet i idrettene badminton, billard, boccia, bordtennis, bowling, bueskyting, curling, fekting, friskis&svettis, klatring, petanque, skyting, squash, styrkeløft, tennis, teppecurling samt typiske bedriftsidrettsaktiviteter med flere utøves av svært få personer på banen/arenaen samtidig. Det er avstand mellom deltakerne i alle deler av treningsgjennomføringen. I en forhåpentligvis nært forestående gjenåpning bør dette være logisk å hensynta for å differensiere.
- Særforbundene som har signert denne uttalelsen har hatt svært lave smittetilfeller relatert til idrettsaktiviteten. Som et eksempel henvises det til squashanleggene i Oslo var det 0 smittetilfeller i forbindelse med gjenåpningen i mai i fjor.
- Idrettsanleggene har god adgangskontroll og kan i mange tilfeller fremvise oversikt over hvem som har vært til stede til enhver tid.
- Organisert aktivitet i sentere har tidligere etterlevd streng kontroll og regulering. Dette kan ved behov gjeninnføres for å redusere smitterisikoen.

Signert av:

Norges Badmintonforbund
 Norges Bedriftsidrettsforbund
 Norges Billardforbund
 Norges Bordtennisforbund
 Norges Bowlingforbund
 Norges Bueskytterforbund
 Norges Castingforbund
 Norges Curlingforbund
 Norges Danseforbund
 Norges Dykkerforbund
 Norges Fekteforbund
 Norges Fleridrettsforbund
 Norges Functional fitnessforbund
 Norges Klatreforbund
 Norges Skytterforbund
 Norges Squashforbund
 Norges Studentidrettsforbund

Norges Styrkeløftforbund
Norges Tennisforbund
Norges Vektløfterforbund
Norges Volleyballforbund

«Beregningene viser at husholdningene bidro med omtrent 44 prosent av driftsinntektene i frivillig sektor i 2017.»

<https://www.ssb.no/nasjonalregnskap-og-konjunkturer/artikler-og-publikasjoner/frivillige-utforte-142-000-arsverk>